

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/127/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124295642
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124295642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členov senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovéj v právnej veci žalobcu: H Point, s.r.o., IČO: 43 838 286, so sídlom Magnezitárska 11, Košice, zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Mlynské nivy 7816/16, Bratislava, o zaplatenie 768,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 11. júla 2025, č.k. 65C/80/2024-109, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým v rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 768,82 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 768,82 eur od 18.08.2023 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a priznal mu voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok)

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia úvodom ozrejmil predmet konania, stručne zrekapituloval vyjadrenia sporových strán, zhrnul doterajší priebeh konania. Skonštatoval, že z vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení zistil, že dňa 29.12.2022 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle KIA Ceed, W.: M., ktorého vlastníkom bol P. F., O.. XX.XX.XXXX bytom M. V. XXX. Poistná udalosť bola riadne ohlásená žalovanému, u ktorého mal poistený uzatvorené havarijné poistenie pod číslom poistnej zmluvy 6602916232/2. Žalovaný túto poistnú udalosť zaregistroval pod č. 9571372925. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli v zmysle priloženej faktúry vo výške 2.237,38 eur s DPH. Táto pohľadávka bola následne uplatnená poisteným u žalovaného. Žalovaným bolo po ukončení šetrenia poistnej udalosti a po odrátaní spoluúčasti vo výške 150,- eur priznané poistné plnenie vo výške 1.318,56 eur. Žalobca má tak voči žalovanému pohľadávku vo výške 768,82 eur. Vyššie uvedená neuhradená pohľadávka za opravu motorového vozidla v žalovanej sume bola poisteným postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. Z faktúry neautorizovaného autoservisu, (teda žalobcu) č. 2023235 vyplynulo, že bola vystavená dňa 21.07.2023 vo výške 2.237,38 eur s DPH. Poistenému bola fakturovaná oprava havarovaného motorového vozidla W.: M. po poistnej udalosti 9571372925. Žalovaný listom označeným

ako Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 03.08.2023 poškodenému oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 02.08.2023 s vyjadrením likvidátora k poistnej udalosti v znení: " Pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané originálne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,- eur bez DPH/hod, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%)." Súčasťou daného oznámenia bola príloha s výpočtom výšky plnenia : 2.237,38 eur /fakturovaná suma za opravu MV/ - 124,97 eur /rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou žalovaného za normohodinu práce/ - 554,74 eur /rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou žalovaného za normohodinu lakovacej práce/ - 89,11 eur /rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou žalovaného za lakovací materiál/ - spolučasť 150,-eur = platba k úhrade celkom 1.318,56 eur, čo predstavuje poskytnuté poistné plnenie. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 02.10.2023 mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, čo žalovaný nepoprel, keď naviac v zmysle uvedených listinných dôkazov sám poistné plnenie v sume 1.318,56 eur plnil žalobcovi. Z predloženého cenníka autoservisu v danom regióne - autoservisu TODOS zistil, že hodinové sadzby mechanických, elektrikárskych, klampiarskych a lakovacích prác pre ostatné značky vozidiel nižšej triedy predstavuje 44,- eur bez DPH, pre vozidlá strednej triedy 54,- eur bez DPH a pre vozidlá vyššej triedy 74,- eur bez DPH. hodinové sadzby pri vozidle rovnakej kategórie pri práci a lakovaní predstavovali sumu 85,- eur bez DPH, resp. 102,- eur s DPH za 1 NH. Z cenníku servisných služieb servisu AUTO GABRIEL zistil, že hodinová sadzba klampiarskych a lakovacích prác pre vozidlá ostatných značiek do 20.000, eur predstavuje 50,- eur bez DPH, pre vozidlá nad 20.000, eur 60,- eur bez DPH a pre vozidlá nad 50.000,- eur 70,- eur bez DPH, hodinové sadzby mechanických prác pre vozidlá ostatných značiek do 20.000,- eur predstavujú 50,- eur bez DPH, pre vozidlá nad 20.000,- eur 60,- eur bez DPH a pre vozidlá nad 50.000,- eur 70,-eur bez DPH. Z cenníku služieb PROTECT SERVIS s.r.o. vyplynulo, že hodinové sadzby servisných prác - mechanické práce predstavujú 26,- eur, klampiarske práce 45,- eur, lakovacie práce 50,- eur, pričom nie je jasné, či v uvedenej sume je započítané DPH alebo sa jedná o cenu bez DPH. Z vyššie uvedených listinných dôkazov súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný priznal z ceny 1 NH vyúčtovanej v sume 46,40 eur žalobcom, ktorá bola v zmysle doložených listinných dôkazov žalobcom v spore porovnateľná/bežná v danom období a v danom regióne, sumu za 1 NH vo výške 21,- eur rovnajúcu sa sume s odkazom na zmluvné dojednania o havarijnom poistení podľa článku IX ods. 2 písm. c), kde však maximálne akceptovateľná suma je 25,- eur bez DPH v kalkulácii nákladov na opravu nezmluvných a neautorizovaných opravovních a o nákladoch, resp. primeraných nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla vyhotoveného spoločnosťou Slovexperta dňa 03.01.2023 zistil, že dielmi, ktoré bolo nutné nalakovať boli dvere D P L dvere D Z L, zadný spojler, strecha BOČ P, strecha BOČ L, strecha, A-stĺpik v P časť, motor-kapota, Z sklo maskovať.

3. Z takto zisteného skutkového stavu, právne odkazujúc na § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, ods. 3, § 788 ods. 1 až 3, § 797 ods. 1, § 799 ods. 1 až 3, § 806, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia poistného plnenia z havarijného poistenia, ktoré si u žalovaného uplatnil poistený, a ktoré mu v časti žalovanej istiny priznané a vyplatené nebolo. Skonštatoval, že medzi stranami sporu boli sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa dôvodnosti uplatneného nároku predstavujúce rozdiel vyúčtovaných nákladov za cenu práce NH vo výške 46,40 eur/hod. bez DPH oproti žalovaným priznanej cene za NH v sume 21,- eur/hod. bez DPH a rozdiel vo vyúčtovanej lakovacej konštante o 10%.

3.1. Ozrejmil, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal dôvodnosť priznania poistného plnenia pri náhrade za normohodinu práce vo výške 21,- eur bez DPH. Rozvinul, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu za jednu normohodinu vo výške 46,40 eur bez DPH. S poukazom na žalobcom predložené cenníky túto cenu považoval za obvyklú a primeranú. Poukázal na to, že z cenníku spoločnosti TODOS predloženého žalobcom vyplýva cena mechanických, elektrikárskych, klampiarskych a lakovacích prác pri motorovom vozidle strednej triedy je 54,- eur bez DPH, z cenníku spoločnosti AUTO GABRIEL taktiež predloženého žalobcom zasa vyplýva cena klampiarskych, lakovacích a mechanických prác pri vozidle do 20.000,- eur 50,- eur bez DPH. Z cenníka spoločnosti PROTECT SERVIS s.r.o. predloženého žalovaným vyplývajú hodinové sadzby servisných prác - mechanické práce predstavuje 26,- eur, klampiarske práce 45,- eur, lakovacie práce 50,- eur. V tomto smere súd uzrel, že žalovaný predložením jediného cenníka neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, kedy nepreukázal obvyklosť ním uvádzanej ceny 21,- eur /NH, nakoľko na preukázanie obvyklosti ceny je potrebné širšie porovnanie, ktoré nie je možné zrealizovať predložením jedného cenníku.

3.2. K rozdeľovaniu servisov na autorizované a neautorizované súd prvej inštancie akcentoval, že toto nemá vplyv na posúdenie nároku žalobcu, ktorý je jednoznačne daný. Pokiaľ má autoservis zapísaný ako

predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel, neprináleží žalovanému rozlišovať subjekty vykonávajúce opravy motorových vozidiel na autorizované a neautorizované servisy. V prípade, že sa poistený rozhodol opraviť vozidlo v neautorizovanom servise neznamena to, že náklady, ktoré boli na opravu vynaložené neboli dôvodné a účelné na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. S poukazom na uvedené konštatoval, že námietky žalovaného týkajúce sa rozdielu medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi sú právne irelevantné, nakoľko samotné rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované nemá žiadnu oporu v zákone. Rozvinul, že zo žiadneho zmluvného ani zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť pre poisteného vyhľadať pre opravu najlacnejší autoservis, resp. servis autorizovaný. Podčiarkol, že preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže ako aj v rozpore s európskou legislatívou. V tomto smere platí aj pre poisťovne čl. 101 a čl. 102 Zmluvy o fungovaní európskej únie. V zmysle čl. 102 je zrejme, že akékoľvek zneužívanie dominantného postavenia na vnútornom trhu, či jeho podstatnej časti jedným alebo viacerými podnikmi sa zakazuje ako nezlučiteľné s vnútorným trhom, ak sa tým môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Takéto zneužívanie môže zahŕňať najmä: a) priame alebo nepriame vynucovanie neprimeraných nákupných alebo predajných cien alebo iných obchodných podmienok; b) obmedzovanie výroby, odbytu alebo technického rozvoja na úkor spotrebiteľov; c) uplatňovanie nerovnakých podmienok voči obchodným partnerom pri rovnakých plneniach, čím ich v hospodárskej súťaži znevýhodňujú; d) podmieňovanie uzatvárania zmlúv prijatím dodatočných záväzkov, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom plnenia. Navyše v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu - skrátene nazývané "blokovaná výnimka"- majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Vertikálne dohody sú dohody týkajúce sa predaja alebo nákupu tovaru alebo služieb medzi spoločnosťami pôsobiacimi na rôznych úrovniach výrobného alebo distribučného reťazca, napríklad distribučné dohody medzi výrobcami a veľkoobchodnými alebo maloobchodnými predajcami. Predmetná blokovaná výnimka dáva možnosť prevádzať nezávislým servisom značkový servis, údržbu a opravy aj nových automobilov v záručnej dobe, a to bez straty záruky samozrejme pri dodržaní postupov a rozsahu prác predpísaných výrobcou automobilu a pri použití originálnych alebo kvalitatívne rovnocenných náhradných dielov. Predmetné rozlišovanie a vnútené uprednostňovanie len určitého typu servisu vozidiel, by preto bolo v rozpore s hospodárskou súťažou a právom Európskej únie.

3.3. Vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenia žalovaným poukázal na konštantnú judikatúru týkajúcu sa výkladu kogentného ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1 Cdo/152/2009 zo dňa 27.01.2011) a skonštatoval, že poistné plnenie je možné znížiť len v prípade vedomého porušenia povinností a súčasne takéto porušenie povinností malo podstatný vplyv na poistnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov. Z povahy tohto ustanovenia vyplýva, že ak vedomé porušenie povinností nemalo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti, krátenie poistného je vylúčené. Dôkazné bremeno o tom, že žalobca vedome porušil svoju povinnosť, resp. že krátenie bolo dôvodné, zaťažuje žalovaného. Ak žalovaný nepredloží dôkazy preukazujúce uvedené skutočnosti, je možné jeho tvrdenia považovať za účelové, ktorých cieľom je vyhnúť sa povinnosti poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v celom rozsahu. Pokiaľ žalovaný pristúpi ku kráteniu poistného plnenia, nemôže byť v zmysle uvedeného vyjadrením jeho svojvoľe, ale musí mať svoju jednoznačnú oporu v zákone, prípadne v poistných podmienkach.

3.4. S poukazom na vyššie uvedené skonštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti dostal do situácie, keď bol nútený vynaložiť náklady na opravu svojho motorového vozidla. Ďalej mal za preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou zo dňa 29.12.2022 vznikli poškodenému náklady na opravu vo výške 2.237,38 eur, z ktorej sumy žalovaný poukázal žalobcovi poistné plnenie vo výške 1.318,56 eur, a to po odrátaní spoluúčasti vo výške 150,- eur. Bola teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a škodou vzniknutou na motorovom vozidle poškodeného. Ozrejmil, že základom pre priznanie nároku na náhradu škody je, že sa škodová udalosť stala a motorové vozidlo bolo poškodené v rozsahu, v akom sa vykonala jeho oprava, ktorá bola účelná a smerovala k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Rozvinul, že náhrada škody závisí najmä od rozsahu následkov spôsobených škodovou udalosťou na poškodenej veci. Náhrada škody sa odvíja od výšky nákladov, ktoré treba v danom prípade vynaložiť na znovuobstaranie zničenej veci. Na preukázanie oprávnenosti nároku na poistné plnenie postačujú ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla č. 2023235. Ďalej zdôraznil, že žalovaný nemôže svojvoľne

určovať cenu za normohodinu práce pri oprave vozidla v neautorizovanom a nezmluvnom servise sumou 21,- eur bez DPH. Rovnako tak nie je povinnosťou poškodeného žalobcu hľadať opravovňu s v danom regióne s najnižšími cenami opravy na trhu. Pri posudzovaní náhrady škody je v tomto prípade potrebné vychádzať z účelnosti a dôvodnosti vynaložených nákladov a nie z toho, či sa jednalo o autorizovaný alebo neautorizovaný servis. Za účelnú je potrebné považovať opravu, ktorá smeruje k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Opravou poškodeného vozidla, ktorá by bola neprimerane nadhodnotená by samozrejme predstavovala exces v konaní poškodeného, čo by malo za následok, že rozdiel spočívajúci medzi primeranou, účelnou, efektívnou opravou a tou nadhodnotenou, nie je škodca, resp. poisťovňa škodcu povinná hradiť, avšak takýto exces, resp. neprimeranosť hodnoty opravy je okolnosťou, ktorú musí preukázať žalovaný. V tomto smere je potrebné poukázať na presúvanie dôkazného bremena, pričom nositeľmi dôkazného bremena v prípade tvrdenia o neprimeranom nadhodnotení ceny opravy poškodeného motorového vozidla je žalovaný. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že oprava poškodeného motorového vozidla bola neprimeraná, bol povinný predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Žalovaný súdu na preukázanie uvedeného predložil cenník spoločnosti PROTECT SERVIS s.r.o.. Žalobca na preukázanie primeranosti a obvyklosti ceny predložil súdu dva cenníky (AUTO GABRIEL a TODOS). Z cenového rozpätia opravárenských prác všetkých troch servisov súd zistil, že cena účtovaná žalobcom je primeraná a obvyklá a nepredstavuje vybočenie z rámca obvyklých cien opráv v danom regióne pre daný typ motorového vozidla. Súd taktiež dodáva, že s ohľadom na vyššie uvedené je bez právnej relevancie, či predložené cenníky patria autorizovaným alebo neautorizovaným servisom.

3.5. Vo vzťahu k lakovacej konštante súd prvej inštancie poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov a skonštatoval, že žalovaný nepreukázal, prečo mal žalobca použiť lakovací koeficient 100% a nie 110%. Nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu ako aj prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. A teda ani v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno, keď neuviedol prečo by mal byť s ohľadom na mieru poškodenia uvedený iný lakovací koeficient. Ku kalkulácii Audatex doplnil, že táto nie je jediným objektívnym nástrojom na výpočet a teda zistenie reálnej škody, a preto túto kalkuláciu považuje za orientačnú.

3.6. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, preto ho súd zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) od 18.08.2023 tak, ako si to žalobca uplatnil v žalobe (poisťovňa skončila šetrenie dňa 02.08.2023, pohľadávka sa stala splatnou uplynutím 15 dní, teda dňa 18.08.2023 bol žalovaný s určitosťou v omeškaní). Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Pokiaľ by pre úplné vylúčenie hradenia úrokov z omeškania stačilo uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného, nedalo by sa hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania.

3.7. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu zamietol, prípadne, aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za arbitrárny a nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie sa v ňom nevysporiadal s podstatnými otázkami týkajúcimi sa zmluvnej voľnosti, nezaoberal sa neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu, nedal žalovanému odpoveď na otázku, prečo žalobcovi priznal plnenie v nim požadovanej výške a opomenul pritom znenie poistnej zmluvy, po vykonanom dokazovaní súd nesprávne posúdil skutkový stav a aplikoval na neho nesprávne právne predpisy, keď, okrem iného použil ustanovenia zákona o PZP, a preto nejde o kvalitné a právne korektné rozhodnutie, a ani odôvodnenie rozsudku nie je plne súladné so zákonom. Žalovaný v úvode svojho odvolania zosumarizoval skutkový stav veci a poukázal na články Zmluvného dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., následne súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a súčasne došlo zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu práva na spravodlivý proces a naplneniu odvolacie dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) C.s.p., a to z nasledujúcich dôvodov: dňa 29.12.2022 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu. Poškodený mal v čase dopravnej nehody uzatvorené so žalovaným havarijné poistenie vozidiel, ku ktorému sa vzťahovali Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č.913. V zmysle článku IX. ods. 1 VPP je žalovaný povinný poskytnúť za škodu vzniknutú poistnou udalosťou poistné plnenie podľa článku IX. Z ustanovenia článku IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č.913 vyplýva, že pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných autoservisoch sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla považujú náklady stanovené žalovaným po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla a maximálne akceptovaná výška normohodiny je v sume 25,00 EUR bez DPH. Zároveň v zmysle článku IX. ods. 2 písm. c) VPP pri opravách v nezmluvných neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poškodený informovaný písomnou formou. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď odignoroval skutočnosť, že poistné plnenie bolo poškodenému poskytnuté v zmysle zmluvných dojednaní viažucich sa k zmluve o havarijnom poistení, ktoré mal poškodený uzatvorené so žalovaným. Poukázal na to, že pri vzniku poistnej udalosti je žalovaný povinný vyplatiť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, čo však automaticky neznamena, že žalovaný je povinný vyplatiť ho vo výške, v akej boli náklady na opravu vozidla vyfakturované autoservisom. Poistným plnením, na ktoré má poistený nárok je suma, ktorú je v zmysle zmluvných dojednaní povinný vyplatiť žalovaný poškodenému. V zmysle ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka je pre určenie výšky poistného plnenia rozhodujúce znenie zmluvných dojednaní a nie výška nákladov na opravu vyfakturovaná autoservisom. V zmysle zmluvných dojednaní priznal žalovaný poškodenému cenu za normohodinu práce obvyklú pre nezmluvné, neautorizované autoservisy v danom mieste a čase. Primárnym pochybením súdu prvej inštancie bola podľa žalovaného je skutočnosť, že právo poškodeného na plnenie nevyhodnotil podľa zákonných ustanovení týkajúcich sa zmluvnej voľnosti, ale v zmysle zákona o PZP, keď súd prvej inštancie v bode 32. rozhodnutia vyslovil, že poškodený má právo, aby mu bola kompenzovaná skutočná majetková ujma, ktorá mu vznikla konaním škodcu. V danom prípade by mal, podľa výkladu súdu prvej inštancie poškodený plniť sám sebe, nakoľko poškodenému nevznikla škoda konaním inej osoby, nárok z havarijného poistenia si poškodený uplatnil, nakoľko si škodu spôsobil sám. Zároveň v prejednávanej veci mal súd prvej inštancie posúdiť vec podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré pojednávajú o poistných zmluvách, nie podľa zákona o PZP, nakoľko poškodený mal so žalovaným uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení. Poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka je pre určenie výšky poistného plnenia rozhodujúce znenie zmluvných dojednaní a nie „skutočná škoda“, ako deklaruje súd prvej inštancie. Zdôraznil, že sám súd prvej inštancie vo svojom rozsudku deklaroval, že po právnej stránke vec posúdil o.i. aj s ohľadom na ustanovenie § 806 Občianskeho zákonníka, teda, že poistený má právo, aby mu bolo poskytnuté poistné plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok. V rozpore s týmto ustanovením však súd prvej inštancie odignoroval inštitút zmluvnej voľnosti, potrebu prihliadnutia na poistné podmienky viažuce sa k poistnej zmluve a priznal žalobcovi plnenie podľa svojej ľubovôle. Súd prvej inštancie preto nezohľadnil skutočnosť, že poškodený súhlasil so zmluvnými podmienkami, ako čo do rozlišovania autoservisov, tak čo do limitu výšky ceny za normohodinu práce. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nijako nezrejmil, z akého dôvodu sa rozhodol neprihliadať na zmluvné dojednania, preto takýto rozsudok považoval za je nedostatočný, arbitrárny a nepreskúmateľný. V tejto súvislosti žalovaný podotkol, že súd prvej inštancie sa vo svojej argumentácii oprel o skutočnosť, že žalobca predložil niekoľko cenníkov autoservisov pričom mal za to, že tieto cenníky sú pre konanie absolútne bezvýznamné a súd prvej inštancie pochybil keď na ne

prihliadol, pretože žalobca ako neautorizovaný autoservis predložil do konania cenníky autorizovaných servisov pričom sám je neautorizovaným autoservisom. Zároveň súd prvej inštancie prakticky nijako neodôvodnil svoj postoj, pre ktorý sa rozhodol neprihliadať na zmluvné dojednania a preto považoval rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné. Akcentoval, že pokiaľ súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalovaný nesprávne určil výšku priznaného poistného plnenia a považoval za dôvodné priznať žalobcovi poistné plnenie, bol oprávnený tak urobiť len do zmluvného limitu 25,00 eur bez DPH za normohodinu práce. Súd prvej inštancie sa ani slovom nezmiel, z akého dôvodu priznal žalobcovi plnenie nad rámec zmluvných ustanovení. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vysvetlenia priznal žalobcovi celé požadované plnenie bez toho, aby zdôvodnil, prečo neprihliadol na zmluvne dohodnutý limit ceny za normohodinu práce, čo žalovaný považuje za pochybenie súdu prvej inštancie pri rozhodovaní. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho argumentáciou, že pri určení ceny za normohodinu práce vychádzal žalovaný prioritne zo zmluvných podmienok, s ktorými právny predchodca žalobcu vyslovil súhlas a ich znenie nenamietal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava III, sp. zn. 62Cb/67/2023. Súd prvej inštancie deklaruje rozpor VPP žalovaného s princípmi hospodárskej súťaže, zneužívanie dominantného postavenia, resp. venoval sa tzv. „blokovej výnimke“, ktoré sa vzťahujú na vertikálne dohody v sektore motorových vozidiel. Žalovaný nesúhlasil s aplikáciou ustanovení nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o kategórii vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej tiež len „Nariadenie“) na prípad, ktorý je predmetom tohto sporu. Dôvodil, že uvedené Nariadenie v úvode svojho znenia definuje jednotlivé pojmy, ktoré sú v jeho texte využívané. Medzi prvé definície v čl. 1 písm. a) Nariadenia radi aj definíciu pojmu vertikálna dohoda, ktorá znie: „vertikálna dohoda“ znamená dohodu alebo zosúladený postup uzavretý medzi dvoma alebo viacerými podnikmi, z ktorých každý na účely dohody alebo zosúladeného postupu funguje na rozdielnej úrovni výrobného alebo distribučného reťazca a ktoré sa vzťahujú na podmienky, za ktorých môžu strany nakupovať, predávať alebo opätovne predávať určité tovary alebo služby“. O vertikálnych dohodách teda môžeme hovoriť, ak ich uzatvárajú podniky, ktoré vyrábajú alebo distribuujú motorové vozidlá. V žiadnom prípade nemôže ísť o dohodu medzi poisťovňou a opravovňou. Ustanovenia Nariadenia o vertikálnych dohodách teda nie je možné aplikovať na vzťah medzi žalovaným ako poisťovňou a autoservisom. V tejto súvislosti, žalovaný poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava III, sp.zn. 81 Cb/30/2024 a rovnako na rozhodnutie sp.zn. 81 Cb/82/2023. Z vyššie uvedeného dôvodu má žalovaný za to, že právna argumentácia súdu prvej inštancie nie je správna a nemá zákonný podklad. Vo vzťahu k lakovacej konštante žalovaný uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti arbitrárne a nepreskúmateľné, pretože súd prvej inštancie relevantným a zrozumiteľným spôsobom neozrejmil žalovanému, na základe akých dôvodov priznal žalobcovi lakováciu konštantu v rozsahu 110%. Poukázanie na rozhodovaciu prax súdov nemožno bez ďalšieho považovať za riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal potrebu lakovacej konštanty nad úroveň 100%, či už zložením farby, resp. znaleckým úkonom a neuniesol tak dôkazné bremeno. Žalovaný mal tiež za to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie postupoval arbitrárne, nezaoberal sa jednotlivými námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na zásadný nedostatok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý v odôvodnení rozsudku opomenul riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Žalovaný v tomto smere odkázal na judikatúru Ústavného súdu SR, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Komisie a dodal, že má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nakoľko považoval za nesprávny výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalobcovi nárok na poskytnutie poistného plnenia, namietal správnosť aj závislého výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a správne právny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Mal za to, že súd prvej inštancie správne posúdil jeho nárok na zaplatenie poistného plnenia ako dôvodný a preukázaný. V úvode vyjadrenia zdôraznil, že poškodený uzatvoril havarijné poistenie ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, o čom svedčí aj poistná zmluva, a preto mu má byť poskytnutá ochrana v rámci príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a tiež aj zákona o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti akcentoval, že zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka v časti týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa majú kogentný charakter. Zároveň ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa právnej úpravy poistenia sú tiež kogentnými ustanoveniami, teda nie je ich možné meniť. Žalovaný ustanoveniami vo svojich Zmluvných dojednaniach (ďalej aj ZD),

ktorými obmedzuje poskytovanie výšky poistného plnenia (obmedzovanie výšky normohodiny, len pre určitý druh servisu), čím svojvoľne znižuje svoje vlastné poistné plnenie, ktorého výšku si s poisteným v poistnej zmluve dohodol, touto právnou konštrukciou obchádza kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Takéto konanie žalovaného je zároveň v rozpore aj s právnou zásadou neminem laedere (nikomu neškodí) a dobrými mravmi. Zároveň mal za to, že takéto zmluvné dojednanie nie je legitímne, nakoľko rozširuje možnosť primerane znížiť poistné plnenie a to nad rámec kogentných ustanovení § 799 ods. 3 a § 809 Občianskeho zákonníka, a preto nemôže požívať právnu ochranu. Rovnaký prístup k problematike ZD poisťovní zastávajú aj sudy: „Neobstojí však poukaz súdu prvej inštancie na zmluvnú voľnosť strán pri uzatváraní poistnej zmluvy, v ktorej poistený súhlasil s jej obsahom vrátane zmluvných dojednaní, s ktorými sa oboznámil, alebo pri zachovaní odbornej starostlivosti aspoň oboznámiť mal, a preto pri určení výšky poistného plnenia z ich obsahu vychádzal, keďže z poistnej zmluvy a ani zo žiadnej z listín nachádzajúcich sa v súdnom spise nevyplýva, že by s predmetnými zmluvnými dojednaniami poistený v zmluve alebo inak vyslovil písomnou formou súhlas.“ (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 5Cob/208/2024, zo dňa 29. októbra 2024). Ďalej rozvinul, že ZD žalovaného limitujú výšku poistného plnenia v prípade, že si poškodený zvolí nezmluvný a neautorizovaný autoservis. V dôsledku tejto skutočnosti sa poškodený vopred vzdáva nároku na plnú náhradu škody v prípade, ak si zvolí servis, ktorý nie je autorizovaný ani zmluvne dohodnutý s poisťovateľom. Ceny opráv v rámci neautorizovaných a nezmluvných servisov sú nastavené na úroveň, ktorá je objektívne nereálna, pričom žiadny podnikateľský subjekt v oblasti poskytovania opravárenských služieb sa nie je schopný v rámci takto určených cien pohybovať. Žalovaný v rámci svojich ZD porušuje ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj s čl. 3 ods. 1 a 2 smernice Rady 93/13/EHS. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.“ Navyše, poisťovňa ukladá poškodenému/spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu a podmieňuje poskytnutie služby (vyplatenie plnej výšky poistného plnenia) alebo predaja výrobku predajom iného výrobku alebo poskytnutím inej služby (oprava v jej zmluvnej opravovni alebo autorizovanom servise). Tento prístup diskriminuje spotrebiteľa a predstavuje porušenie ochrany práv spotrebiteľa. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie odignoroval inštitút zmluvnej voľnosti, potrebu prihliadnutia na poistné podmienky viažuce sa k poistnej zmluve a priznal žalobcovi plnenie podľa svojej ľubovôle. Objasnil, že žalovaný nesprávne argumentuje princípom zmluvnej voľnosti, keď podmieňuje vyplatenie výšky poistného plnenia na základe voľby zmluvného alebo nezmluvného autoservisu. Takéto konanie je v rozpore s právnym rámcom EÚ, konkrétne s nariadením o blokovej výnimke, ako aj s princípom plného odškodnenia, ktorý tvorí základ poistenia. Doplnil, že princíp zmluvnej voľnosti nemôže byť aplikovaný na formulárové zmluvy, akými ZD žalovaného sú. Tieto dokumenty boli jednostranne pripravené žalovaným bez možnosti individuálneho ovplyvnenia ich obsahu poisteným. Takéto dojednania nepredstavujú slobodný súhlas strán, ale vnucujú podmienky jednostranne výhodné pre žalovaného. Právny predchodca žalobcu v tomto prípade spotrebiteľ P. F. si v zmysle poistnej zmluvy poistil svoj majetok - motorové vozidlo - a v prípade vzniku poistnej udalosti - poškodenia tohto majetku - je poisťovňa povinná nahradiť náklady na uvedenie do pôvodného stavu, teda nahradiť vzniknutú škodu poistenému na jeho vozidle. Právny predchodca žalobcu nevykonáva poisťovaciu činnosť ako predmet podnikania, preto je na neho potrebné nazeráť ako na bežnú osobu, ktorá si poistila svoj majetok. V dôsledku týchto skutočností, nemožno argumentovať, že ide o zmluvnú voľnosť a poistený podpísal dané poistné zmluvy. Poistený síce podpísal poistnú zmluvu, ale nepodpísal VPP ani ZD a žiadny súhlas s VPP a ZP nie je. Zmluvné dojednania ani VPP nie sú vytvorené pre konkrétneho poisteného pri podpise zmluvy, ale sú to roky rovnaké formuláre jednostranne vytvorené žalovaným a je všeobecne známe, že nie je možné na podnet poistených ustanovenia meniť. V tejto súvislosti podčiarkol, že súdna prax zaujíma vo veci VPP poisťovní obdobný postoj a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 5Cob/208/2024, zo dňa 29. 10. 2024 a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 48/2012 z 28. marca 2012. K námietke žalovaného, týkajúcej sa vylúčenia aplikácie blokovej výnimky v prípade dohôd medzi poisťovňou a opravovňou poukázal na skutočnosť, že postavenie žalovaného v trhovom prostredí má výrazný dopad na sektor servisov a nie je správne ho zanedbávať. Zdôraznil, že je potrebné prihliadať na právnu úpravu EÚ, a to konkrétne na nariadenie Komisie EÚ, v zmysle ktorého je stanovená „blokovaná výnimka“ práve preto, aby zaručila rovnaké postavenie pre všetky autoservisy, to znamená, že nie je možné zvýhodňovať, nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich, ako to robí aj samotný žalovaný. Žalobca poukázal na kogentnosť ustanovení § 799 ods. 3, § 788 ods. 4

Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júla 2022 sp. zn. 4Obdo/45/2021, uverejnené Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2023. ZD žalovaného zavádzajú mechanizmus, ktorý diskriminuje opravy vykonané v nezmluvnom alebo neautorizovanom servise tým, že stanovujú maximálnu výšku normohodiny, ktorú žalovaný akceptuje. Tento postup žalovaného vopred obmedzuje právo poisteného na plnú náhradu škody, a tým porušuje kogentnú právnu úpravu. Navyše, takýto postup obmedzuje slobodnú voľbu poisteného pri výbere servisu. Žalobca uviedol, že zmluvné dojednania nemôžu vytvárať nové povinnosti či obmedzenia, ktoré nie sú jasne a zrozumiteľne uvedené v poisťnej zmluve v neprospech poisteného. Dodatočné obmedzenia uvedené v ZD nemôžu byť právne záväzné, ak presahujú rámec základnej zmluvnej úpravy a kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ak opravovňa spĺňa zákonné predpoklady na opravy motorových vozidiel, žalovaný nemá právo obmedziť poistné plnenie na základe jej štatútu ako nezmluvného alebo neautorizovaného servisu. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie právo poškodeného na plnenie nevyhodnotil podľa zákonných ustanovení týkajúcich sa zmluvnej voľnosti, ale v zmysle zákona o PZP, uviedol, že žalovaný zavádzajúco uvádza, že súd prvej inštancie zamieňa pojmy z plnenia z havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia. Na tomto mieste rozvinul, že v konaní jednoznačne uvádzal, že ak žalovaný krátil poistné plnenie mal odkázať na znenie zmluvných dojednaní už v oznámení o poistnom plnení. Taktiež akcentoval, že žalovaný nemôže svojvoľne určovať cenu za normohodinu práce podľa toho či vozidlo opravuje autorizovaný či neautorizovaný autoservis. Žalovaný nemôže nútiť poisteného nechať si vozidlo opravovať v autorizovaných, zmluvných opravovniach inak cenu za opravu bude limitovať. Podčiarkol, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov je evidentný záver, že žalovaný nemôže svojvoľne krátiť poistné plnenie len na základe toho, že motorové vozidlo bolo opravené v neautorizovanom servise. Žalovaný nemá zákonnú možnosť vnútiť svoju vôľu výberu servisu poistenému a prípadne uprednostňovanie zmluvných servisov môže mať nanajvýš čisto odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom servise (či autorizovanom, neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené sú účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti. Označenie žalobcu ako neautorizovaného servisu nie je dôvodom na použitie nižšej ceny normohodiny v zmysle ustálenej judikatúry a legislatívy EÚ. K námietke žalovaného, že k cenníkom, ktoré do konania predložil žalobca uviedol, že tým, že do konania predložil cenníky servisov, v prípade opravy vozidla Kia ceed len preukázal, že cenu, ktorú si účtoval je cenou obvyklou v danom regióne a čase. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalobca zdôraznil, že preukázal dôvodnosť určenia výšky lakovacej konštanty 110% a ak mal žalovaný za to, že ide o navýšenie mal to riešiť ešte v rámci šetrenia poisťnej udalosti a nie až v súdnom konaní.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

9. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Obsah súdneho spisu potom nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom zakladajúcim procesnú vadu podľa 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

10. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i

s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, v celom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaného boli obsahovo totožné ako uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

13. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

14. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu ako nárok na plnenie z havarijného poistenia podľa ust. § 788, § 797, § 799 a § 806 Občianskeho zákonníka, ktorého vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovaného ako poisťovne. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva odvolacia argumentácia žalovaného, podľa ktorej by mal žalobcom uplatnený nárok právne posúdiť podľa ustanovení v zmysle zákona o PZP.

16. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

17. Žalovaný procesnú obranu v spore založil najmä na limitácii normohodiny opravárenských prác v dôsledku nerovného postavenia zmluvných/ nezmluvných, autorizovaných/neautorizovaných servisov v čl. IX. ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 a nepreukázaní dôvodnosti použitia lakovacej konštanty v rozsahu 110%.

18. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že vykonanie opravy nezmluvným, či neautorizovaným servisom samo o sebe bez ďalšieho nediskvalifikuje poisteného z možnosti preplatenia normohodiny práce účtovanej týmto autoservisom. Na uvedenom nič nemení ani čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní, zakotvením ktorého žalovaný obchádza doterajšie závery rozhodovacej praxe vnútroštátnych aj nadnárodných súdov, ktorá poisťovateľom (vrátane žalovaného) vytýkala nesprávne posudzovanie primeranosti, príp. účelnosti nákladov vynaložených poisteným na opravu motorového vozidla v závislosti od toho či opravu vykonal autorizovaný/neautorizovaný, zmluvný/ nezmluvný servis (viď napr. rozsudky Krajského súdu Bratislava zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 4Cob/16/2021, zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 1Cob/76/2019, zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 2Cob/39/2020, rozsudky Krajského súdu Košice zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/77/2020, zo dňa 17.12.2020, sp. zn. 4Cob/153/2020, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, zo dňa 15.07.2020, sp. zn. 4Cob/20/2020, zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 3Cob/165/2022, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.06.2020, sp. zn. 20Co/121/2019 a iné). Je potrebné uviesť, že aj keď poistné plnenie (na rozdiel od nároku na náhradu škody) je nárokom vyplývajúcim zo zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho jeho vznik a výška sú podmienené a determinované dojednaniami v poistenej zmluve, všeobecných poistných podmienkach, či zmluvných dojednaniach, zmluvná úprava regulujúca poistné nároky musí obstať v súvzťažnosti jednak so všeobecnou úpravou poistných zmlúv v Občianskom zákonníku, jej zmyslom a účelom a v prípade spotrebiteľských právnych vzťahov aj so spotrebiteľskou právnou ochranou. Krátenie poistného plnenia len v dôsledku toho, či opravu vykonal zmluvný/ nezmluvný, autorizovaný/ neautorizovaný servis, nie je aj podľa odvolacieho súdu a ustálených záverov súdnej praxe legitímne a nepožíva právnu ochranu.

19. V predmetnom prípade opravu poškodeného motorového vozidla vykonal neautorizovaný servis, ktorý má v obchodnom registri ako predmet podnikania zapísanú opravu cestných motorových vozidiel, a na ktorého bola poisteným postúpená žalovaná pohľadávka s príslušenstvom. Argumentácia žalovaného, v ktorej poukazoval na rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, je v súčasnosti jednotnou rozhodovacou praxou prekonaná a nemá oporu vo vnútroštátnej ani európskej legislatíve. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom servise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady boli účelne vynaložené a smerovali k odstráneniu následkov spôsobených poistnou udalosťou, ktorá je predmetom poistného krytia. Nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby zohľadňujúc finančný záujem poisťovne si pred opravou motorového vozidla robil prieskum na trhu a oslovil za účelom opravy servis ponúkajúci najnižšiu cenu v regióne. Všetky servisy majú rovnaké postavenie a aj s poukazom na ochranu hospodárskej súťaže a európsku legislatívu podporenú nadnárodnou súdnou praxou nie je možné preferovať či zvýhodňovať len niektoré z nich. Uvedené vyplýva aj z nariadenia (Komisie EÚ) č. 330/2010 zo dňa 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu (tzv. bloková výnimka), a v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je prípustné zvýhodňovať či znevýhodňovať niektoré z nich. Ak daný servis má oprávnenie na vykonávanie opravárenskej činnosti môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Aj podľa praxe a usmernení Európskej únie, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a naplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcom dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovania kvality opráv a následne dôvodom krátenia poistného plnenia. Rovnako je potrebné uviesť, že ceny na trhu sú tvorené všetkými servismi, bez ohľadu na to, či sa jedná o servisy zmluvné, nezmluvné, autorizované, neautorizované. Nemožno súhlasiť ani s obhajobou žalovaného, že týmto spôsobom nenúti poisteného k výberu určitého servisu, čo sa rozchádza s tým, že v závislosti od výberu servisu priamo podmieňuje výšku poistného plnenia. Uvedeným spôsobom žalovaný núti spotrebiteľa, aby si v prípade poškodenia vozidla zakúpil službu v ním preferovanom autoservise, čím výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv a neprípustne obmedzuje základných princíp autonómie v zmluvných vzťahoch, v dôsledku čoho sa takáto zmluvná podmienka javí ako neprijateľná a v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia poistnej zmluvy a nemôže preto požívať právnu ochranu (obdobne viď rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 09.12.2020, sp. zn. 30Cb/11/2020). Bez ohľadu na to, či k vykonaniu opravy dôjde v zmluvnom/ nezmluvnom či autorizovanom/ neautorizovanom servise, žalovanému zostáva zachovaná možnosť verifikovať primeranosť a účelnosť vyúčtovaných nákladov na opravu motorového vozidla.

20. K samotnému limitu normohodiny práce stanovenému žalovaným v zmluvných dojednaniach je potrebné dodať, že žiadnym spôsobom nereflektuje druh opravovaného motorového vozidla (značku, resp. triedu) a opravárenských prác (lakovnícke, mechanické, elektrikárske) a ani územný región, v ktorom má byť oprava vykonaná, ako činitele ovplyvňujúce cenotvorbu opravárenských prác, na čo správne poukazoval žalobca, a v neposlednom rade zastopovanie výšky normohodiny žalovaným v roku 2017 s použitím aj na opravy vykonávané v roku 2023 nereflektuje ani na prirodzený nárast cien na trhu. Na uvedené nemá žiaden vplyv ani poukaz žalovaného na to, že právny predchodca žalobcu poistnú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné dojednania, podpísal. Táto skutočnosť bez ďalšieho nezbavuje žalovaného (v postavení dodávateľa) zo zodpovednosti za obsah zmluvných dojednaní a vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť. Súd prvej inštancie preto správne neprihliadol na čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní, ktoré neprípustne výšku poistného plnenia robí závislou od toho, či opravu motorového vozidla vykonal autorizovaný/ neautorizovaný servis, zmluvný/nezmluvný servis.

21. Odvolací súd má zároveň za to, že pri odopretí/krátení poistného plnenia je to poisťovateľ, ktorý má preukázať dôvody na odopretie/krátenie poistného plnenia. Žalovaný nepreukázal, že by za opravu poisteného vozidla boli účtované a uplatnené ako nárok na poistné plnenie neprímerané náklady v rozsahu ceny normohodiny práce, ani že ním určená cena normohodiny práce bola cenou primeranou v danom regióne pre daný typ motorového vozidla v čase vzniku škodovej udalosti. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že priznal poistné plnenie v ním určenej cene za normohodinu práce 21,- Eur bez DPH ako cene primeranej (ako tiež vyplýva z Oznámenia o poistnom plnení), bolo jeho povinnosťou tvrdiť a preukázať, na základe čoho považuje takto určenú cenu za normohodinu práce za primeranú s tým, že jeho skutkové tvrdenia o dôvodoch nepriznania plnenia (v časti) nemôžu byť iné ako dôvody v oznámení o poistnom plnení. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že žalovaný nepreukázal, že ním určená sadzba za normohodinu práce je sadzbou obvyklou pre daný typ servisu. Naproti tomu zo žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä z cenníkov opráv motorových vozidiel mal odvolací súd za preukázané, že žalobca si uplatnil hodinovú sadzbu vo výške, ktorá neprevyšovala sumu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že poistné plnenie poskytol v súlade s poistnými podmienkami, ani nepreukázal, že znížil poistné plnenie v súlade so zmluvnými dojednaniami. Odvolací súd sa preto stotožnil so súdom prvej inštancie, že žalovaný nesplnil zákonnú povinnosť na riadne odôvodnenie zníženia poistného plnenia, nepredložil kalkuláciu pri ukončení šetrenia a zníženie poistného plnenia odôvodnil až následne v súdnom konaní.

22. K odvolacej námietke nepreukázania lakovacej konštanty vo výške, v akej ju určil žalobca, odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že žalovaný ani v tejto časti svojej procesnej obrany neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný, podľa názoru odvolacieho súdu a tiež súdu prvej inštancie nepreukázal, prečo mala byť autoservisom použitá lakovacia konštanta vo výške 100% a nie vo vyššej výške, ktorú použil. Súd sa s otázkou lakovacej konštanty vysporiadal v odôvodnení rozsudku, vyhodnotil, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom zníženia nákladov na lakovanie, pričom žalobca dostatočným spôsobom zdôvodnil, prečo bolo nevyhnutné použiť vyššiu lakovaciú konštantu. Odvolací súd dodáva, že žalovaný nepreukázal prečo mal žalobca (resp. autoservis vykonávajúci opravu žalobcovho motorového vozidla) použiť lakovací koeficient 100%, namiesto použitého vyššieho lakovacieho koeficientu. Odvolací súd má za to, že žalovaný pri šetrení poistnej udalosti nedodrжал postup upravený v citovanom ustanovení § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením poistnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacej konštanty v prípade, že mal pochybnosti (čo v danom prípade zjavne mal), nevyžiadal od žalobcu doklad na objasnenie použitej vyššej lakovacej konštanty servisom vykonávajúcim opravu žalobcovho vozidla, tzn. nevyžiadal si potrebné doklady za účelom napríklad ozrejmenia, či technológiou, ktorú použil, prípadne druhom laku, bol servis žalobcu nútený použiť vyššiu lakovaciú konštantu, tak ako mu to explicitne prikazuje ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka."

23. Žalovaným namietaným odvolacím dôvodom uvedeným v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. sa odvolací súd nezaoberal z dôvodu, že žalovaný žiadnym spôsobom nekonkretizoval vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby

zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

25. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

26. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o trovách konania ako vecne a právne správny potvrdil.

27. O náhrade trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi, ktorý mal plný úspech v odvolacom konaní, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%

28. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(§ 262 ods. 2 C.s.p).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).